

Via dolorosa

Bönestationer för egen reflektion

I Jesus döms till döden

Herre, Jesus Kristus, vår frälsare och broder,
styrk oss i tron på den självutgivande kärlekens kraft.
Föreنا oss med dig i prövningens stund.

II Jesus tar korset på sina axlar

Hjälp oss se att det är vårt lidande du bär,
att inte vända bort blicken när du för vår skull
går korsets väg.

III Jesus faller för första gången

Du faller under korsets tyngd.
Överallt ifrån, från alla tider, hörs ett brus av röster:
Jag orkar inte mer. Jag klarar inte detta.
Men du reser dig.
Åter tar du ditt kors – mitt kors...

IV Jesus möter sin mor, Maria

Lär oss, Herre, det ödmjuka lyssnandets
och den tålmodiga kärlekens konst.
Lär oss att, likt Maria, förstå och tala
ömhetens och sorgens språk.

V Simon hjälper Jesus att bära korset

En främling tvingas bära ditt kors och att dela ditt lidande.
Någon dras in i din kamp, motvilligt, från sidan,
en åskådare som inte längre kan stå likgiltig bredvid.
Också mig har du kallat!

VI Veronica torkar Jesu ansikte

Låt oss, Herre, likt Veronica få torka svetten ur ditt ansikte,
uppenbarat i världens lidande.
Låt oss skänka lindring åt
den utsatta människa som är din avbild.

VII Jesus faller för andra gången

Herre, skynda att svara mig, jag orkar inte mer.
Dölj inte ditt ansikte för mig,
då blir jag lik dem som lagts i graven.

VIII Jesus talar till Jerusalems döttrar

Du talar till de gråtande kvinnorna:

”Gråt inte över mig, ni Jerusalems döttrar.
Gråt över er själva, och över era barn.”
Ja, vi ska gråta – över oss själva
och över allt det lidande som världen rymmer.
Korsvägen är lång och ingen enda del av skapelsen
undgår att vandra den tillsammans med dig.
Förbarma dig, Gud, förbarma dig över oss och våra barn.
Vi är som tomma, omkullvälta kärl.

IX Jesus faller för tredje gången

Dröj inte långt borta, jag är i nöd,
och ingen finns som hjälper mig.
Jag rinner bort likt vatten som slås ut,
benen lossnar i min kropp.
Mitt hjärta är som vax,
det smälter i mitt bröst.
Min mun är torr som en lerskärva,
tungan klibbar vid gommen.
Du lägger mig i gravens mull.

X Jesus avkläds

Befria oss ur blindheten.
Hjälp oss, Herre, att se din utsatthet, din sårbarhet.
Hjälp oss se den i oss själva och i varandra,
i världens alla nödställda.
Du är i oss – vi är i dig.
Din utsatthet är vår – liksom vår är din.

XI Jesus spikas fast vid korset

Varje dag ropar jag till dig, Herre,
jag sträcker mina händer mot dig:
Gör du under med de döda?
Kan skuggorna resa sig och prisa dig?
Talar man i graven om din godhet,
i avgrunden om din trofasthet?
Blir dina under kända i mörkret,
din rättfärdighet i glömskans land?

XII Jesus dör på korset

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?
Jag ropar förtvivlat, men du är långt borta.
Min Gud, jag ropar om dagen, men du svarar inte.
Jag ropar om natten, men finner ingen ro.

XIII Jesus tas ned från korset

Jag väntar på Herren, jag längtar,
jag hoppas få höra hans ord.
Jag längtar efter Herren,
mer än väktarna efter morgonen,
än väktarna efter morgonen.
Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd
och makten att befria.
Han skall befria Israel
från alla synder.

XIV. Jesu kropp begravs

Var skulle jag komma undan din närhet?
Vart skulle jag fly för din blick?
Stiger jag upp till himlen, finns du där,
lägger jag mig i dödsriket är du också där.
Tog jag morgonrodnadens vingar,
gick jag till vila ytterst i havet,
skulle du nå mig även där
och gripa mig med din hand.
Om jag säger: Mörker må täcka mig,
ljuset omkring mig bli natt,
så är inte mörkret mörkt för dig,
natten är ljus som dagen,
själva mörkret är ljus.